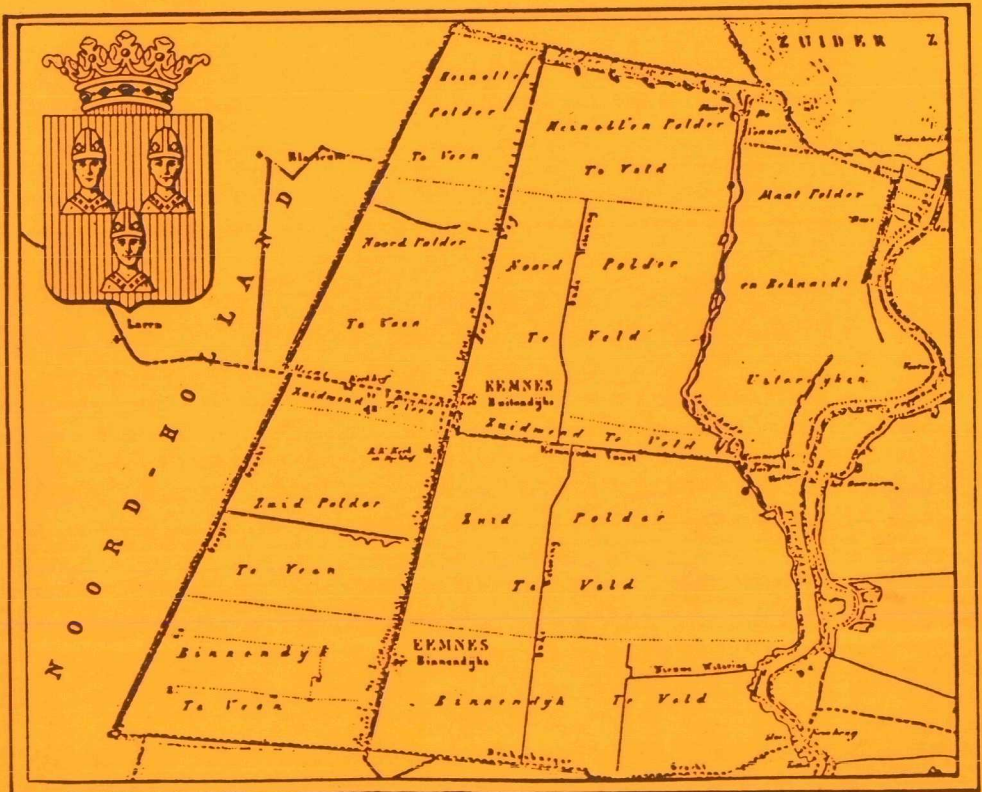
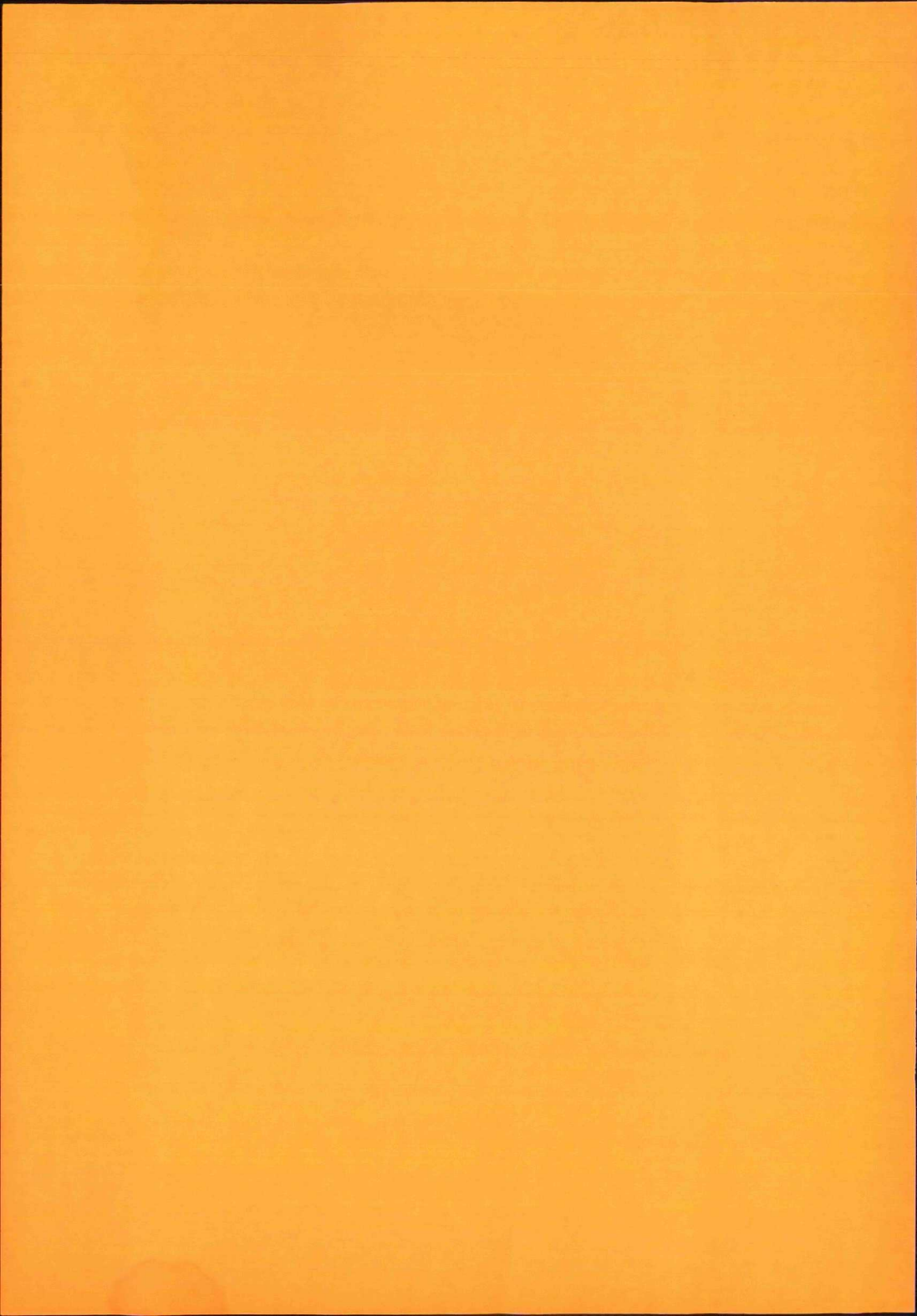

1989-2

Historische Kring Eemnes

Juni 1989, jaargang 11 nr. 2

Verschijnt viermaal per jaar

Bestuur:

Voorzitter:	J.de Roos-Post	Torenzicht 38
Vice-voorzitter:	H.v. Hees	Kerkstraat 15
Secretaris:	R. Schreuder	Ploeglaan 60
Penningmeester:	H.H.M. v. Roij	Hasselaarlaan 15
Leden:	B. v. Raaij	Zaadkorrel 23
	R. Ruizendaal	Laarderweg 31
	W. v. IJken	Everserf 20

kontributie H.K.E. f 15,-- per jaar

Voor leden buiten Eemnes f 2,50

porti bijbetalen

Amro-bank Eemnes nr. 45.89.86.577

Girorekening nr. 2080362

Losse nummer kwartaalboekje f 5,--.

Ledenadm. en

adreswijzigingen: B. van Wijk-Blom, Raadhuislaan 39
tel. 14689

Redactie:

B. van Raaij tel. 86594

H.H.M. van Roij tel. 12531

Het geheel of gedeeltelijk overnemen van artikelen is slechts toegestaan na toestemming van de redactie en met bronvermelding.

Doel van de vereniging is bevordering van de kennis van- en de belangstelling voor de geschiedenis in algemene zin en de geschiedenis van Eemnes, met aansluitend gebied, in het bijzonder.

Inhoud!

Van de redactie	54
Diavoorstellingen 1989	54
Het geheim van de grote knikker	55
Mevrouw Van Klooster zet onze familieleden op dubbelspoor!!	56
Schenkeningen aan de Historische Kring Eemnes	57
Unieke Oud-Eemnesser foto	57
Werkgroepen	61
In onze serie oude Eemnesser Winkeltjes	62
Het geslacht Van IJken	70
Landlust, Wakkerendijk 90	91
Wie doet er mee? Wie weet er van?	103

Van de redactie:

De copy voor het derde H.K.E.- boekje willen wij graag
ontvangen voor 15 augustus 1989

Diavoorstellingen 1989

De diavoorstellingen van 17 feburari en 9 maart j.l. hebben ongeveer 300 personen naar het Hervormd Centrum gebracht. Deze mensen zorgden voor afwisselende en gezellige avonden, waarop wij weer veel wijzer geworden zijn. Het is vooral een sport geweest om zoveel mogelijk namen te achterhalen van Eemnessers op feestfoto's van vroeger. Bedankt, fijne publiek voor al uw informatie.

Veel dank wil ik laten uitgaan naar Wim Ket, die de dia's

maakte en voor de apparatuur zorgde.

Dank ook aan Rob Schreuder, die de hele zaak op de band vastlegde.

Dank tenslotte aan alle mensen, die zoveel vertrouwen in me hadden, dat ik hun foto's mocht meenemen om ze op dia te laten zetten! En u hebt het weer gezien: als we elkaar helpen kunnen we er iets moois van maken.

Een tenslotte: als u al een idee hebt voor de diavoorstelling van volgend jaar, dan moet u beslist contact opnemen met:

Henk van Hees
Kerkstraat 15,
3755 CK Eemnes
tel. 02153-89849

Het geheim van de grote knikkers. Wie lost het op?

Bij de voorbereidingen van het artikel over de boerderij 'Landlust' (Wakkerendijk 90), kwam ik in contact met de bewoners, de familie Maas. Ze lieten me toen enthousiast enkele grote knikkers zien, in de hoop dat ik de herkomst van deze knikkers zou weten. Ik moest ze het antwoord schuldig blijven. Daarom roep ik nu de hulp in van de lezers van ons blad.

Het gaat om 'grote' stenen knikkers met een middellijn van 4 cm. Er zit aan de buitenkant een groen-bruinachtig geglaazuurd laagje. Er zijn verschillende van deze stenen ballen teruggevonden in de grond rondom de boerderij.

Mensen die er meer van denken te weten, kunnen met mij contact opnemen! Trouwens, ik heb thuis een halve knikker liggen als demonstratiemateriaal voor mensen, die hem wel eens willen zien.

Henk van Hees
Kerkstraat 15
Eemnes
tel. 02153-89849
HKE- 55

Mevrouw Van Klooster zet onze 'familietrein' op dubbelspoor!!

(Keizer en Eek samen?!)

Mevrouw Van Klooster uit Eemnes (Wakkerendijk 140) was de enige, die mij informeerde over het geslacht Keizer. (leest u het laatste H.K.E.- nieuws!)

Zij weet zich te herinneren, dat haar moeder haar wel eens vertelde over Gijsberta Steenman, die in de vorige eeuw (voor de 3e maal) in het huwelijk trad met Gerrit Keizer.

(1) Bastiaan Ruiter; 2) Mijndert van Diest; 3) Gerrit Keizer)

Er zou uit dat huwelijk 1 dochter geboren zijn, Anna Keizer. Wij de hulp ingeroepen van Gemeente Archief Amstelveen. En ziet!

Op 27-11-1861 werd geboren Anna Petronella Keizer.

En daar heb je die Doopnaam Petronella weer! Afkomstig van Nelletje Hoogeboom, getrouwd met Cornelis Eek en doorgegeven aan Petronella Anna Eek (mijn moeder mevrouw P.A. Schrijvers-Eek) en nog meer Nellies.

De vader van Anna Petronella was dus Gerrit Keizer.

De grootvader was Jan Keizer, geboren 1789 broer van Reyer Keizer, geboren 1793 in Eemnes.

Die Anna Petronella Keizer huwt (1) met Joannes Snoek.

En dat was de kaashandelaar uit Amstelveen. (Beschreven in een roman van Kees Meekel (?)) Volgens mevrouw Van Klooster sr.. De ouders van Jan en Reyer Keizer woonden dus in 1789 in Eemnes. Dank u mevrouw Van Klooster!

En nu het tweede spoor!

Komt in uw familie ooit wel eens de naam Van Klooster, gehuwd met 'n Gooise (Eemnesser) Eek voor?

Wie weet wat?

Bestuur van de H.K.E. bedankt voor de plaatsruimte.

P.H. Schrijvers,
Ravensteinstraat 14,
Amsterdam 3.O. 1107 SP.

Schenkingen aan de Historische Kring Eemnes

We ontvingen bidprentjes van:

- B. de Boer, Ericaweg 58, Laren NH
- P.A.H. van Hofslot, Roerdomp 39, Eemnes
- A. Koppen, Veldweg 11, Eemnes
- Mevrouw M.A. Nagel-Luijf, Rustenburg 42, Heerhugowaard
- Mevrouw A.M.P. Nederend-Goris, Veldweg 1, Eerbeek

Voorts ontvingen we oude foto's van

- Mevrouw C.M. Post-Elders, Wakkerendijk 180, Eemnes
- A.C.H.N.M. de Bekker, Leeuweriklaan 111 Bussum het boek 'Tussen Vecht, Eem en de Zee' geschreven door Dr. Henri Polak
- R. Ruizendaal, Laarderweg 31 Eemnes, oude H.K.E.- boekjes, gemeentegidsen, feestkranten van Eemnes etc.

Hartelijk dank voor alle moeite die u gedaan hebt om de collecties van de Historische Kring Eemnes weer uit te breiden!

Unieke Oud-Eemnesser Foto!!

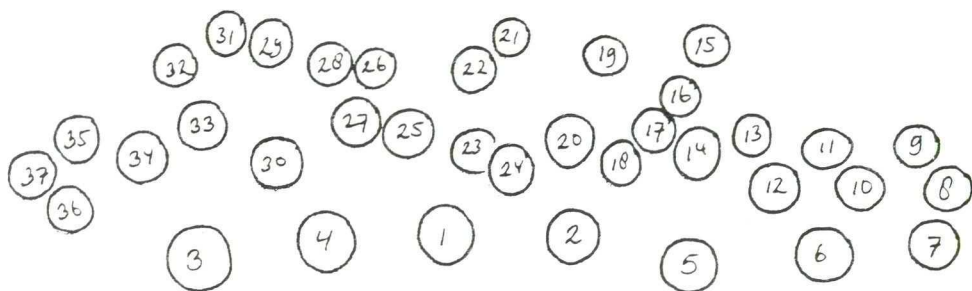
Vorig jaar ontvingen we van één van onze leden een oude groepsfoto, vermoedelijk een bruiloftsfoto, waarop alle vrouwen in de dracht van het Eemland stonden afgebeeld. Het was niet bekend wie de 37 personen waren, die op de foto stonden.

Dit was voor mij een uitdaging en ik ben her en der informatie gaan inwinnen.

Op de eerste dia-avond van dit jaar werd een tip van de sluier opgelicht toen de heer Henk Eek sr. zijn ouders op de foto herkende.

Na enige tijd werd toen, het bruidspaar herkend. Het betrof

- 1 Geertje Stalenhoef (1857-1936) de bruid
2. Willem van Stoutenburg (1869-1931) de bruidegom
- 3 Jan Stalenhoef (1820-1907) vader van de bruid
- 4 Marretje Makker (1825-1900) moeder van de bruid
- 5 Evertje Kuijer (1838-1905) gehuwd met Geurt van Stoutenburg stiefmoeder van de bruidegom

6	}	
7		
8		
9		— ?
10		
11		

- 12 Maria v.d Hoef (1868-1953) gehuwd met Jan Eek (nr.14)
- 13 Isaac Makker (1854-1930) neef van de bruid
- 14 Jan Eek (1869-1943) neef van de bruidegom
- 15 Piet van Stoutenburg (1851-1931) achterneef van de bruidegom
- 16 ?
- 17 Hillegonda de Jong (1858-1917) gehuwd met Isaac Makker (nr. 13)
- 18 Wouter Stalenhoef (1862-1940) broer van de bruid
- 19 Geertje van Stoutenburg (1863-1908) achternicht van de bruidegom

- 20 Aaltje Schouten (1862-1941) gehuwd met Wouter Stalen-
hoef (nr. 18)
- 21 ?
- 22 Gijsbertha van Stoutenburg (1874-1929) halfzus van de
bruidegom
- 23 Frans Stalenhoef (1852-1929) weduwnaar van Keetje van
Hofslot, broer van de bruid
- 24 Martha Reuvekamp-Kuijer zuster van nr. 5
- 25 Antoon Reuvekamp gehuwd met nr. 24
- 26 Gijsbertha van Stoutenburg (1877-1960) gehuwd met Piet
van Dijk halfzus van de bruidegom
- 27 Teus van Stoutenburg (1876-1969) halfbroer van de
bruidegom
- 28 Nelletje Eek (1863-1933) schoonzuster van de bruid en
nicht van de bruidegom, gehuwd met nr 31
- 29] — ?
- 30]
- 31 Jaap Stalenhoef (1863-1917) broer van de bruid
- 32
- 33 Willem Eek (1864-1928) neef van de bruidegom
- 34]
- 35] — ?
- 36]
- 37 Geertje Kuijer (1854-1931) zuster van nr. 5 later ge-
huwd met Frans Stalenhoef (nr. 23)

Geertje Stalenhoef
en
Willem van Stoutenburg.

Geertje Stalenhoef was een dochter van Jan Stalenhoef en
Marretje Makker. Ze werd in 1857 geboren op de boerderij
Stadwijk, Wakkerendijk 52.

Willem van Stoutenburg was een zoon van Geurt van Stou-
60- HKE

tenburg en Maria Hoogeboom. Hij werd in 1869 geboren op de boerderij Wakkerendijk 154. Zijn moeder overleed kort na zijn geboorte in het kraambed. Zijn vader hertrouwde in 1870 met Evertje Kuijer.

Geertje Stalenhoef en Willem van Stoutenburg trouwden in Eemnes op 5 juni 1894.

Bij die gelegenheid is deze groepsfoto gemaakt. Uniek voor Eemnes!

Er staan nl. veel bekende oude Eemnessers op en bovendien zijn de vrouwen allemaal in de oude dracht gekleed.

We hebben bij het achterhalen van de namen veel hulp gehad van Mevrouw van Weerdenburg-Stalenhoef uit Breukelen. Ze herinnerde 23 van de 37 personen. We zijn haar daarvoor bijzonder dankbaar.!

Wie herkent nu de 14 overige personen? Komen ze uit andere plaatsen? Soest b.v.? Wie ons kan helpen vragen we vriendelijk contact op te nemen met de schrijver van dit stukje

Henk van Hees,
Kerkstraat 15,
3755 CK Eemnes tel. 89849

Werkgroepen

Monumenten	J. de Roos,	Torenzicht 38	86303
Biblio/topografie	W. v. IJken	Everserf 20	89367
Genealogie	H. v. Hees	Kerkstraat 15	89849
Recent verleden	H. v. Hees	Kerkstraat 15	89849
Klederdracht	L. Lankreijer	Aartseveen 94	89198
Eem-en Gooiland			

In onze serie oude Eemnesser Winkeltjes.....

De heer H.C. Eek vertelt.....

De heer Eek is geboren in 1901 in de Kerkstraat waar zijn vader een café annex boerderij had.

'Wij woonden vroeger in de Kerkstraat waar nu Dr. Hoekstra woont. Verschillende mensen uit de buurt kwamen naar ons toe om een litertje melk zo uit de uier te kopen. Wij hadden n.l. een boerderij.

In + 1904 begonnen ze huizen te bouwen aan de Laarderweg bij het Kerkhof. Dat was onze kans! 's Morgens trok mijn zuster er met de melkemmer, inhoud 10 liter, op uit om de melk daar uit te venten. Weldra had ze aan die 10 liter al niet genoeg en ging ze met het juk op de schouders op stap. Bij elke klant moest ze dan het juk los haken, de emmers op de grond zetten en de melk uitschenken. Spoedig echter was ook 20 liter niet genoeg om iedereen van melk te voorzien, want ze bouwden maar door.

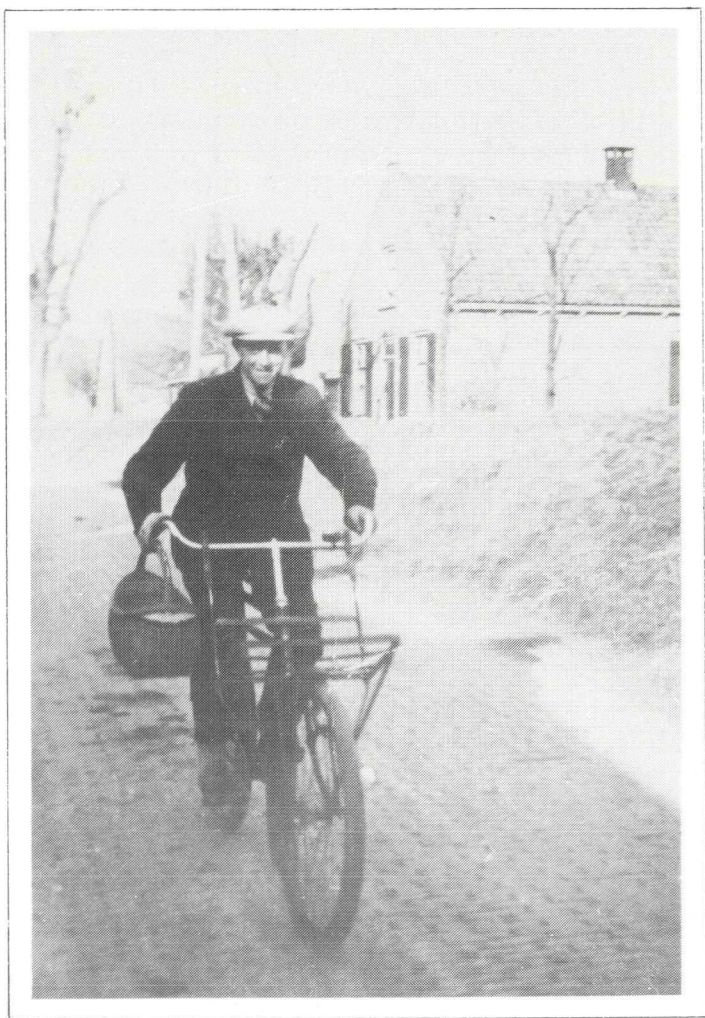
Om haar niet helemaal terug te laten lopen naar de Kerkstraat, nam ik de transportfiets, zette daar een bus melk op en reed naar haar toe om de emmers weer te vullen. Zo is het eigenlijk allemaal begonnen.

Na de lagere school moest ik eerst een paar jaar m'n vader helpen op de boerderij. Pas een jaar of 3 later begon ik melk uit te venten. Twee bussen melk met elk 30 liter voor op en een houten kistje achterop. Een soort fietstas was dat dus. Aan de ene kant stonden de flessen pap, aan de andere kant lagen de pakjes boter en margarine. Ja, vóór de oorlog bestond er al margarine.

Donderdags kreeg ik van de fabriek altijd 40 liter karnemelk om uit te venten. Het was nl. vrijdags voor de katholieken vastendag en dan aten ze karnemelkse pap, karnemelkse rijst of zoiets.

Zeventig jaar geleden kocht ik de eerste bakfiets van Goos Hagen. Ik zette er bakken en rekken in, dus dat was een hele vooruitgang. Het grote voordeel van de bakfiets was, dat hij drie wielen had, zodat je hem overal langs de kant van de weg kon zetten. Zou je nu niet meer kunnen doen, ze rijden je zo ondersteboven!

Je kon met de transportfiets niet overal op de dam komen,

Jaren twintig Henk Eek op weg met een mandje boter en eieren. Op de achtergrond het pand Wakkerendijk 11 en de oude dijk. Links achter 'De Lindeboom'.

dan moest je hem tegen een sparreboompje zetten. Ja, 'er stonden toen nog allemaal sparreboompjes langs de sloot aan de Laarderweg tot aan de gracht toe.

Tweemaal is m'n bakfiets verongelukt. De eerste keer was er een paard op hol geslagen bij het Tolhogie. De kar vloog tegen de bakfiets en deze ging over de kop de bagger in.

Rampzalig.

De tweede keer hadden een paar kinderen de rem er af gehaald en vloog hij weer op de kop de sloot in. Verschrikkelijk was dat, de melk lag onder in de sloot, alles onder 't kroos en dat op zaterdagavond!

De mensen bleven wel staan kijken, maar niemand stak een poot uit om me te helpen. 'k Moest wel mooi zelf de modder in om dus op m'n eentje de bakfiets uit de bagger te trekken.

Eerst alles schoonmaken, daarna weer naar Kooi in Blaricum om melk te halen, want de klanten moesten toch hun melk hebben. Om 11.00 uur 's avonds liep ik nog te venten! Tjonge Tjonge, dat was me wat.

Henk Eek op pad met de bakfiets vol met melkbussen.

Henk Eek met zijn bakfiets op de Veldweg. Zo rond 1960 werden er ook al heel wat flessen mee getransporteerd.

Later kreeg ik een autootje, daarna een bestelwagen en werd de rijdende melkwinkel uitgebreid. Toen m'n zoons me kwamen helpen werd het een Volkswagenbus, nog later hadden we er zelfs twee! Bertus ging naar alle klanten aan de Wakkerendijk, ikzelf naar de Laarderweg, Kerkstraat, Molenbuurt, Blaricummertollaan tot voorbij Jachtlust, de Veldweg en later ook de Noordbuurt.

De klanten kreeg ik vaak via de huizenbouwers. Deze waarschuwden me als er weer een gezin in Eemnes kwam wonen. Ik ging er dan op af, of schreef een net briefje met de vraag of ik de klandizie mocht.

Waren de nieuwe inwoners gereformeerd, dan ging het wel eens verkeerd, want dan pikte de concurrent ze in.

In 1963 namen mijn zoons de rijdende zaak over. Een paar jaar later kochten ze grond aan het Torenzicht en begonnen de Vivo. Tegenwoordig Super genaamd vanwege het Unigrodom van de Heer T. G. v. L. oftewel 't gat van Laren. U ziet, we noemen nog steeds geen namen! (Mag niet van de heer Brinkman.)

Nu zal ik nog iets over vroeger vertellen. Zoals je van de bakker een krentenbrood cadeau (present) kreeg, kreeg je van de melkventer een Paaslammetje cadeau. Toen weg nog in de Kerkstraat woonden, maakte m'n moeder ze al zelf. Ze nam dan het houten vormpje, deed er boter in en sloot het vormpje met twee pennetjes. Daarna gebruikte ze gitjes van haar jak voor de oogjes. Later werden dat kanarie-zaad-ogen, 2 palmtakjes in de oren, 'n takje in 't bekje, 't staartje was een dubbel takje, een rood lintje om 't halsje en klaar was het Paaslammetje van boter. Later maakten we er wel zo'n 500 en moesten de mensen ze betalen.

Voor de oorlog maakten we ook zelf limonade. Daar hadden we een speciale limonade-machine voor. Daar ging citroenzuur in, suiker, kleurstof en koolzuur. Dan maar tegen de druk inpompen. We hebben zelfs nog limonade gemaakt in knikkerflesjes.

Daar kan ik nog een leuk verhaaltje over vertellen. Mijn vader had namelijk ook een café, waar de boeren na de landverhuring een biertje, borreltje of limonade kwamen drinken. Ze kwamen uit Huizen, Laren, Bunschoten, Spakenburg. Op een dag vroeg een Bunschoter om een flesje limonade. Goed, m'n vader maakte er één open, waarna hij, de B. vroeg hoeveel het eigenlijk kostte. 'Vijftien cent' zei m'n vader. 'Dat is me te veel, doe dan de knikker er maar weer op.' Maar dat ging natuurlijk niet, want die knikker deed je na het vullen in 't flesje en werd dan door de druk van het koolzuur in de rubberen ring gezogen. Wilde iemand een flesje limonade, dan werd de knikker er met een houtje

Pand Laarderweg 12 Melkboer Henk Eek woonde hier met zijn gezin van 1927 tot 1960. Het pand is afgebroken rond 1975. Achter het huis was de opslag van de melkhandel.

uitgehaald. Ja, een flesje limonade kostte f 0,15 in die tijd en een borrel f 0,07 cent.

Mijn vader had al het agentschap van Amstel bier, daarna ik, mijn zoons en nu heeft mijn kleinzoon Ronald die nu de Super beheert, het nog.

Door 't fabriceren van de limonade hadden we elke week wel 100 pond suiker nodig. De eerste oorlogsjaren kregen we ook nog die suiker en dat kwam goed van pas, want daar konden we mee ruilen. De kinderen waren toen nog klein dus ruilden we bijv. suiker tegen luiers. Ik heb zelfs suiker tegen een manchester broek geruild, want die droeg ik vroeger altijd.

In de oorlog deed iedereen wel eens wat God verboden heeft. 't Is zo lang geleden dus ik kan het best vertellen. Zo verkocht ik taptemelkbonnen aan een melkboer in Hilver-

sum voor f 0,20 per stuk. Ik betaalde f 0,25 voor een liter melk van de boer, dus die melk kostte mij slechts f 0,05. De mensen die taptemelkbonnen hadden kregen van mij volle melk voor f 0,25, zodat ik f 0,20 aan een liter melk verdiende.

Soms werd er met de melk geknoeid, deden ze er water bij. Daarom waren er controleurs aangesteld. Werd ik toch op

Henk Eek verkoopt losse melk aan de deur bij één van zijn klanten aan de Veldweg. Foto ± 1960.

een dag aangehouden! Maar 't was een goeie controleur hoor. Hij nam melk uit de emmer waar de goeie melk in zat en vroeg: 'Hoe kom jij aan die koeiemelk?' Ik heb het hem eerlijk verteld, waarna hij zijn flesje weer leeg gooide in de emmer en het opnieuw vulde met taptemelk uit de fabrieksbus. Hij vond het toch wel goed, dat ik die melk aan de mensen verkocht. Toch dacht ik....., als ik weer eens aangehouden word laat ik me vallen en de melk erbij!

Er was in die tijd iemand die de bonnen voor mij naar Baarn bracht. Als hij terug kwam zei hij altijd: 'ik heb zo lang moeten wachten, dat ik maar een kop koffie genomen heb.' Dat kostte f 0,25. Maar..... hij zei dat ook tegen de andere negen winkeliers waar hij de bonnen voor weg bracht, dus had hij $10 \times f 0,25$ 'verdiend'.

In de oorlog heb ik ook voor m'n eigen gezin boter gekarnd. Dan liet ik eerst de melk zuur worden, bracht het op temperatuur, nam een stok met onderaan een plankje met gaatjes en dan maar op en neer bewegen. Dat duurde ± 20 minuten. Daarna kijken of de karn gaar was n.l. of de boter korrelig was. Dan even laten staan om af te koelen en vervolgens werd de boter er dan met de boterspaan, dat is een platte houten lepel, afgeschept. Daarna zeven, goed de karnemelk er uit persen, want anders wordt de melk snel ranzig.

Wij hadden thuis in de Kerkstraat zeven koeien, niet veel, maar mijn vader had allerlei bijbaantjes. Hij was dus boer, caféhouder, agent van de Amstelbrouwerij en waagmeester.

Als de slagers en particulieren vroeger een paar varkens kochten van de boer, moesten ze eerst gewogen worden en dat deed mijn vader dus ook. Hij was zelfs een door de gemeente beëdigd waagmeester. Had hij het varken gewogen dan schreef hij een waagbriefje, waar dus het gewicht op stond, gaf dat aan de boer waarop deze het weer aan de koper doorgaf. Je had vuil gewicht en schoongewicht, dit laatste was natuurlijk het gewicht van een geslacht varken.

Mijn vader woog ook het hooi, hij heeft wel 1000 schepen hooi gewogen aan de vaart. De boeren kwamen dan met hun hooi naar de Eemnesser haven. Mijn vader had twee grote schalen, die van de gemeente waren. Die werden bij de haven geplaatst. Hij nam een kruiwagen mee, waarop wel 50

gewichten stonden. Het hooi van de wagen gooiden ze op de grote schaal en op het kleine vierkanten schaaltje werd 100 pond aan gewichten geplaatst. Er werd dan hooi toegevoegd of afgehaald totdat de zaak in balans was.

We haalden vroeger ook wel eens schandaligheid uit hoor, deden ruiten tikkertje, of een beurs aan een touwtje, zodat de mensendachten dat ze een beurs gevonden hadden. Een keer hebben de grote jongens iets prachtigs uitgehaald. Na de avondschool stonden ze met z'n allen bij de Lindeboom iets uit te broeden. Ja, daar hadden ze het. Ze gingen bij 21 boerderijen de pompestaart van de pomp halen en die zetten ze allemaal om de Lindeboom heen. De volgende ochtend miste de één na de andere boer zijn pompestaart en konden ze natuurlijk geen water pompen. Totdat ze ontdekten dat ze allemaal om de Lindeboom heen stonden! Dat was me wat, want alle pompestaarten waren verschillend. Het duurde dan ook een hele tijd, voordat iedereen weer z'n eigen pompestaart terug had. Ja, dat was leuke schandaligheid, tegenwoordig is het niet altijd leuk meer.'

Alzo sprak de wijze Heer Eek en hij heeft nog 't grootste gelijk van de wereld ook!

Henriëtte Liscaljet.

Het Geslacht Van IJken

Een schippersfamilie in Eemnes.

Om de geschiedenis van de familie Van IJken te volgen gaan we terug naar het jaar 1761 en verplaatsen we ons naar Zwartsluis. Het is in dit jaar dat de op dit moment oudste met zekerheid bekende stamvader van deze schippersfamilie in Zwartsluis voor het eerst genoemd wordt.

Dit was:

I Jacob Egberts van IJken
 geboren ± 1732

overleden 20-03-1818 Zwartsluis

trouwt 08-02-1761 Zwartsluis

1) Margjen Jans (Flarte), geboren Amsterdam
trouwt 03-04-1791 Zwartsluis

2) Jantje Herms Schuring
weduwe van Jan Jansen Beuker

Bij het huwelijk van Jacob wordt vermeld dat hij 'varende van Amsterdam' kwam, waaruit we kunnen concluderen dat hij schipper van beroep was. Dit wordt bij de volkstelling van 1795 bevestigd. Jacob moet in ieder geval tussen 1748 en 1761 vanuit Amsterdam naar Zwartsluis zijn gekomen, omdat bij de volkstelling van 1748 zijn naam nog niet genomen wordt. Naspeuringen in het gemeente-archief van Amsterdam hebben tot op heden nog niets opgeleverd, zodat Jacob waarschijnlijk niet in Amsterdam is geboren maar hier alleen een korte periode heeft gewoond. Gelijk met Jacob Egberts van IJken wonen er in Zwartsluis op dat moment ook nog Gerrit Egberts van IJken, Beerent Egberts van IJken en Lucas Egberts van IJken. Als we er van uitgaan dat zij familie van Jacob zijn dan kunnen we hierin een bevestiging zien dat de familie in Amsterdam moet hebben gewoond, omdat er bij het huwelijk van Gerrit Egberts van IJken met Jannetje Jansen van de Hoek uit Amsterdam ook vermeld wordt dat hij 'varende van Amsterdam' kwam en Beerent Egberts van IJken gehuwd was met Jannigien Beerents uit Amsterdam.

Jacob is wel oud geworden, maar heeft het als schipper niet breed gehad, want zowel in de overlijdensacte in de burgerlijke stand als in het begraafboek van de N.H. kerk te Zwartsluis staat vermeld dat hij zijn laatste levensjaren in het armenhuis heeft doorgebracht.

Jacob en Margjen hadden 6 kinderen, 2 zoons en 4 dochters waarvan 2 zoons waarschijnlijk jong zijn gestorven. De jongste zoon was:

II.5 Egbert Jacobs van IJken
 gedoopt 12-04-1772 Zwartsluis
 overleden 11-09-1827 Leiden
 trouwt 26-08-1792 Zwartsluis
 . Leentje Jans Beuker uit Zwartsluis

Een jaar nadat zijn vader in 1791 is hertrouwd met Jantje Herms Schuring, trouwt Egbert met Leentje Jans Beuker, de

dochter uit het eerste huwelijk van Jantje Herms Schuring met Jan Jansen Beuker. Egbert Jacobs is zijn vader als schipper in Zwartsluis opgevolgd, zoals blijkt uit de gegevens van de volkstelling van 1795. Egbert en Leentje hebben in Zwartsluis 6 kinderen gekregen, waarvan de drie jongste zoons alle drie Jan zijn genoemd. Omdat er van de eerste twee geen verdere gegevens te vinden zijn mogen we aanemen dat ze jong zijn gestorven, waarna de volgende zoon dan ook weer Jan genoemd werd. Ook Egbert heeft als schipper op Amsterdam gevaren, want als de oudste zoon van Egbert die naar zijn grootvader Jacob is genoemd in 1819 in het huwelijk treedt dan krijgt hij hiervoor van zijn vader schriftelijk toestemming. Deze toestemming is op 16 september 1819 in tegenwoordigheid van twee notarissen in Amsterdam opgemaakt. In deze akte wordt als beroep van Egbert van IJken schippersknecht opgegeven en als woonplaats Zwartsluis. Blijkbaar moest Egbert voor een wat langere periode van huis zodat hij niet in staat was om op tijd voor het huwelijk, dat in Amersfoort werd voltrokken, aanwezig te zijn. De akte leert ook dat Egbert regelmatig in Amsterdam is geweest of daar in die periode al wat langer verbleef, want twee getuigen uit Amsterdam n.l. Albert Groen, schipper en Jan Clement Klein, winkelknecht, verklaren dat Egbert 'te kennen voor die geen die hij zich noemt, kwalificeert en uitdrukt'. Als het huwelijk 13 dagen na de datum van de toestemming wordt voltrokken is Egbert inderdaad niet aanwezig, wel wordt hier als zijn beroep schipper vermeld, in tegenstelling tot wat er in de verklaring staat. Egbert komt op 11 september 1827 in Leiden te overlijden. De oudste zoon van Egbert en Leentje was de al eerder genoemde:

III.1 Jacob van IJken
 gedoopt 26-10-1792 Zwartsluis
 overleden 13-03-1869 Amersfoort
 trouwt 29-09-1819 Amersfoort
 Geertruida Ruitenbergh
 jonge dochter van Hoogland

Jacob verhuist na zijn huwelijk met Geertruida vanuit Zwartsluis naar Amersfoort. Dit betekent dat hij in Amersfoort in de burgerlijke stand als Van IJken (met een IJ) genoteerd wordt. Deze schrijfwijze komt overeen met de schrijfwijze die zijn vader gebruikt voor de onderteke-

ning van de eerder genoemde notariële akte. Hiermee is deze schrijfwijze voor het nageslacht bewaard gebleven, want alle overige familieleden die in Zwartsluis zijn blijven wonen zijn bij de invoering van de burgerlijke stand, in de periode 1811-1813, als Van Eijken (met Eij) genoteerd. Ook nu nog komt deze naam in Zwartsluis voor. Hiermee is Jacob van IJken de stamvader van alle Van IJkens in de regio geworden. Van de verschillende families in Amersfoort, Baarn, Nijkerk en Eemnes die hun naam met een IJ schrijven is de stamreeks direct terug te voeren op Jacob van IJken. Jacob is de volgende in de reeks van elkaar opvolgende schippers in de familie als hij vanuit Amersfoort het bedrijf voortzet.

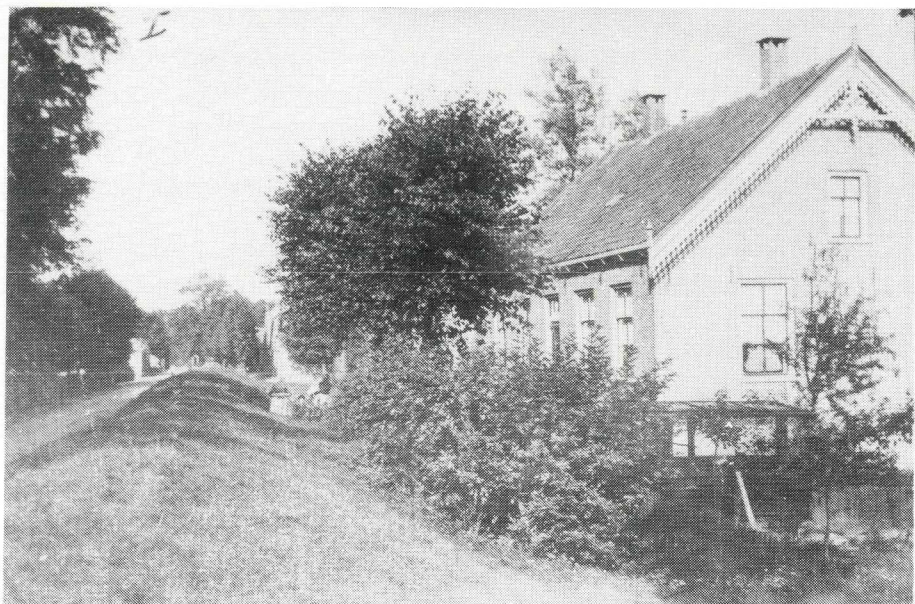
Jacob en Geertruida kregen tussen 1820 en 1843 minstens 7 kinderen. Waarom minstens 7, omdat er tussen 1826 en 1834 waarschijnlijk nog een dochter Leentje is geboren. Hoewel de schrijfwijze van de naam Van IJken met de verhuizing naar Amersfoort bewaard is gebleven betekent dit nog niet dat er hierna geen verwarring meer over is geweest. Bij de geboorte in 1820 van Elias van IJken, de oudste zoon van Jacob, wordt er per abuis Elias van Eijken in de burgerlijke stand genoteerd. Dit werkt later nog door naar zijn kinderen als er van zijn 6 kinderen afwisselend 4 als Van Eijken en 2 als Van IJken worden ingeschreven. (twee zoons en twee dochters als Van Eijken en 1 zoon en 1 dochter als Van IJken). De oudste zoon van Elias van Eijken laat later zijn naam weer veranderen van Jacob van Eijken in Jacob van IJken. Hiervoor zijn consequent alle E's in de diverse akten met rode inkt doorgehaald. Maar omdat zijn jongere broer dit niet doet, komen er ook in Amersfoort en omgeving nog families voor met de achternaam Van Eijken.

De tweede zoon van Jacob van IJken was:

IV.2

Egbert van IJken
geboren 17-01-1824 Amersfoort
overleden 20-07-1884 Nijkerk
trouwt ± 1848
Pietertje Koozijn uit Abcoude

Egbert gaat na zijn huwelijk met Pietertje Koozijn in Nijkerk wonen, waar zij negen kinderen hebben gekregen. Ook Egbert was schipper van beroep wat tot gevolg had dat

*Wakkerendijk aan de haven, voor het huis staat
Hendrina Pas*

hij niet altijd bij de geboorte van zijn kinderen aanwezig kon zijn, zoals blijkt uit de inschrijving van een van de kinderen in de burgerlijke stand waarbij Egbert als afwezig staat genoteerd.

De jongste broer van Egbert was:

IV.7 Willem van Ijken
 geboren 29-05-1843 Amersfoort
 overleden 21-02-1882 Eemnes
 trouwt 29-06-1872
 Hendrina Pas uit Eemnes

Willem verlaat op 14 augustus 1863 op 20 jarige leeftijd Amersfoort om als schippersknecht bij de beurtschipper Jacob Meijer in Eemnes te gaan werken. Hij vindt onderdak op Jacob Rijndert Fransen een schipper en Johanna Meijer (een dochter van Jacob Meijer) die op de Wakkerendijk 13 wonen.

In 1872 trouwt Willem met Hendrina Pas, de dochter van Jan Pas de timmerman (zie ook H.K.E. jaargang 7, no. 3).

Willem en Hendrina hebben bij hun huwelijk niet de mogelijkheid om een eigen huis te kopen en besluiten daarom een gedeelte van het Hoge Huis in de Kerkstraat te huren. Hierdoor komt Willem onder hetzelfde dak te wonen als zijn schoonouders.

Hier wordt hun enige zoon Jan op 11 augustus 1874 geboren. Jacob Meijer heeft sinds 1854 een geregelde beurtvaart op Amsterdam, maar laat het werk door zijn knecht Willem van IJken uitvoeren. Dit tot ergernis van de stad Amsterdam die op 6 maart 1878 een brief aan de gemeente Eemnes stuurt waarin Zij onder andere schrijven: 'Hij vaart niet meer met het schip mede, maar komt per spoortrein te Amsterdam, zendt zijn knecht bij den veercommissaris om voor de lading te tekenen en de geldelijke zaken af te rekenen. In een woord hij bemoeit zich niet meer met het veer en schijnt

Links 'Het Hoge Huis' Kerkstraat 3 o.a. lange tijd bewoond door de familie Van IJken

de gehele zaak op zijn naam aan den schippersknecht te willen overlaten.' Waarna ze hem voor de keuze stellen, of schipper blijven en aan zijn verplichtingen voldoen, of eervol ontslag uit zijn betrekking te vragen. Hierop volgt een antwoord van de gemeente Eemnes waarin gezegd wordt dat het bekend is dat Jacob Meijer het werk aan zijn knecht overlaat, maar dat het in Eemnes nooit enig reden tot klagen heeft gegeven. Volgens Jacob Meijer is de reden van de klachten uit Amsterdam dat hij, samen met nog een aantal andere schippers, niet genegen was om fooien aan de knecht van de veer-commissaris te geven. De knecht had geen of heel weinig loon en was op de te ontvangen fooien ingehuurd. Hierna volgt een onderzoek door de burgemeester en wet-houders van Amsterdam waarvan ze op 31 maart 1878 verslag doen. Uit dit onderzoek wordt duidelijk dat het geven van fooien 'niet bepaald ontkend wordt', maar dat er niet door de veer-commissaris of zijn knecht om gevraagd was, maar dat fooien vrijwillig gegeven waren.

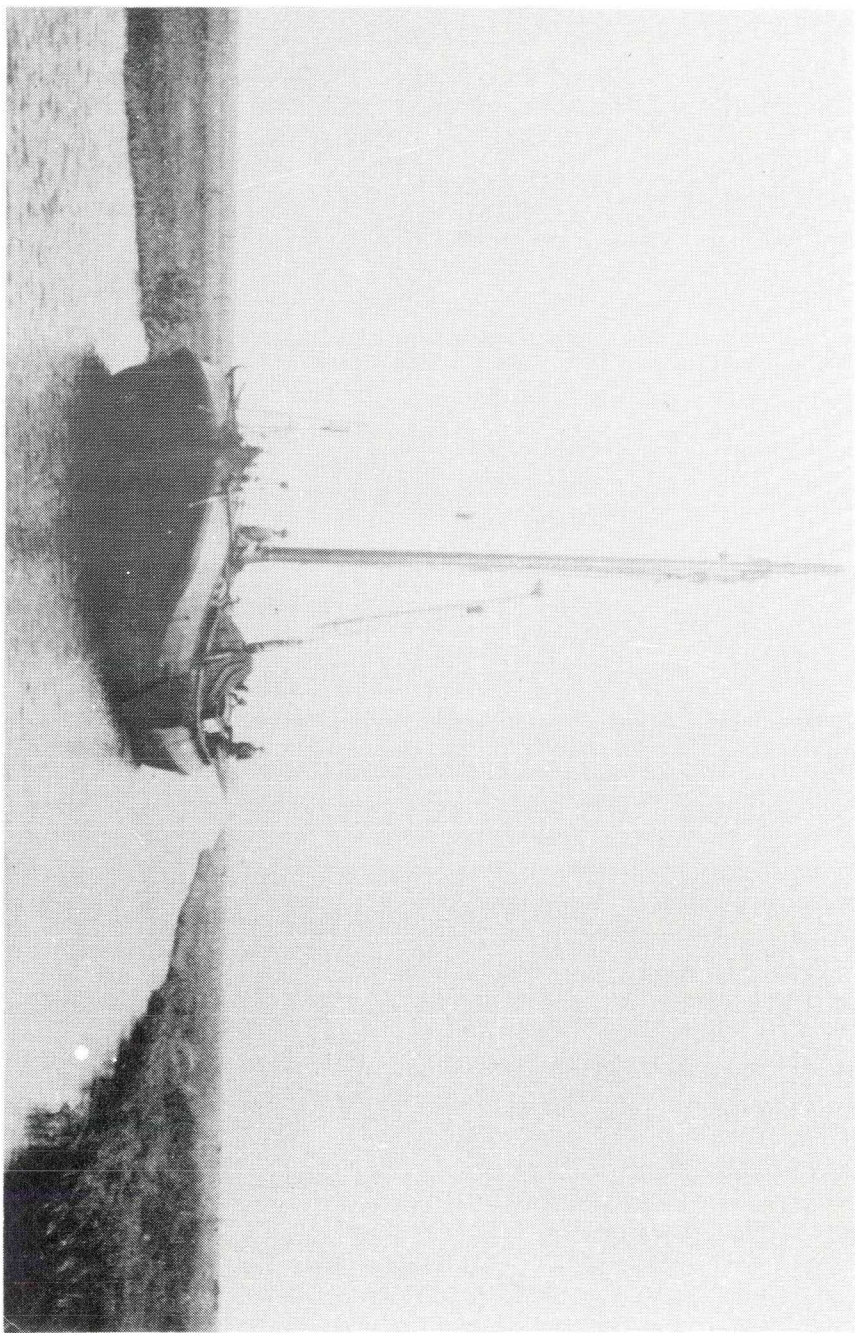
Bij het verslag wordt ook een verklaring gevoegd waarin Willem van IJken verklaart van Jacob Meijer het schip genaamd 'De Jonge Gerrit' te hebben gekocht, met de opmerking van Jacob Meijer dat hij maar een deel van de waarde had ontvangen zodat het schip hem nog gedeeltelijk toebehoorde. Door het college van Amsterdam wordt wel duidelijk gesteld dat er weliswaar nooit klachten over Jacob Meijer waren ontvangen, maar dat er toch een einde moet komen aan de onduidelijkheid over het beheer van de beurtvaart. Zij geven aan dat deze situatie maar op een manier zonder problemen kan worden gehandhaafd en dat is om Willem van IJken als zetschipper aan te stellen.

Dit heeft al met al tot resultaat dat Jacob Meijer op 15 april 1878 ontslag aanvraagt. Nadat het ontslag aan hem is verleend, volgde Willem van IJken hem met ingang van deze datum op.

Op 6 januari 1879 leent Willem f 2.000,-- van zijn zwager Pieter Pas, timmerman in Baarn. Van dit geld betaalt hij het schip met inventaris af en noemt het naar alle waarschijnlijkheid de Vrouwe Hendrina.

Willem heeft niet zo lang als zelfstandige schipper mogen werken, want al op 21 februari 1882 komt hij op 38 jarige leeftijd aan een ernstige ziekte te overlijden. Na zijn overlijden wordt er in Baarn op 8 september 1882 een memoi-

De 'Vrouwe Hendrina I' in de Eemnesser Vaart

HET GESLACHT VAN IJKEN

Jacob Egberts van IJken x (1)

(1732-1818)

? +Zwartsluis
(armenhuys)

(2)

Egbert Jacobs van IJken x Lee

(1772-1827)

Zwartsluis +Leiden

Jacob van IJken

(1792-1869)

Zwartsluis +Amersfoort

x Gee

(18

Hoo

Egbert van IJken

(1824-1884)

Amersfoort +Nijkerk

x Pietertje Koozijn

(1828-)

Abcoude

Wil

(18

Ame

Gijsbartus van IJken x

(1860-1928)

Hendrina Pas

(1841-1925)

Jan

(18

Egbert

van IJken

(1885-1956)

Eemnes

x

Sophia

Frederica

Konemann

(1886-1975)

Overschie +Eemnes

Hendrina

van IJken

(1898-1961)

Zevenhuizen

+Eemnes

Cornelius

van IJken

(1900-1965)

Eemnes

x

Janna

Lokerse

(1912-1977)

Rotterdam

+Eemnes

Gijsbartus

van IJken

(1902-1964)

Eemnes

+Hilversum

x

Everdina

Seldenrijk

(1901-1986)

+Hilversum

Janette

Hermia

van IJken

(1904-)

Eemnes

x

A

W

Hendrina

van IJken

(1909-)

Eemnes

x

Gerardus

Dirk

van Bruchem

(1904-)

Eemnes

Belia

van IJken

(1910-1959)

Eemnes

x

Jan van

Veenendaal

(1912-1985)

Soest

+Laren NH

Gijsbarta

van IJken

(1912-1968)

Eemnes

+Amsterdam

x

Janus

van Geene

(1904-1977)

Amsterdam

Sophia

Frederica

van IJken

(1913-)

Eemnes

x

Jacobus

van Es

(1891-1960)

Oudewater

Willem

Frederik

van IJken

(1917-)

Eemnes

x

Sjoukje

van der Weij

(1918-)

Stiens

Jan

van

(19

Eem

Margjen Jans Flarte

Geb. Amsterdam +voor 1791

Dantje Herms Schuring x Jan Jansen Beuker
+voor 1818 +voor 1791

tje Jans Beuker

-1806)

+Zwartsluis

truida Ruitenber

-1883)

land +Amersfoort

em van IJken x Hendrina Pas

-1882)

. (1841-1925)

sfoort +Eemnes

. Eemnes

van IJken x Cornelia Johanna van den Dool Geertruida van IJken
-1945) (1869-1944) (1878-1886)

lem	Adriana Jacoba	Geertruida	Elisabeth	Jacob
h IJken	van IJken	van IJken	van IJken	van IJken
906-	(1908-	(1910-	(1912-1912)	(1913-
hnes	Eemnes	Eemnes	Eemnes	Eemnes
	x	x		x
	Jan	Jan		(1) Dina
gerif	Manten	van Vuurden		Geertruida
	(1906-			Keijzer
	Eemnes			(2) Margaretha
				Gielen

IJken	Gijsbertus	Elisabeth	Cornelia	Johan
-1940)	van IJken	van IJken	Johanna	van IJken
es	(1920-	(1923-	van IJken	(1929-
	Eemnes	Eemnes	(1926-	Eemnes
			Eemnes	
	x	x	x	x
	Cornelia	Aart	Adrianus	Pietje
	Dop	Vos	van Vliet	Bakker
	(1924-	(1922-	(1918-	(1928-
	Blaricum	Huizen NH	Ter Aar	Huizen NH

Gijsbartus van IJken (1860-1928)
Hendrina Pas (1841-1925)

rie van successie opgemaakt, waaruit blijkt dat hij een schip met een waarde van f 1.200,--, een inboedel van f 140,-- en f 18,-- aan baar geld nalaat.

Hier tegenover staat dat er van zijn schuld aan zijn zwager nog niets was afgelost.

Na het overlijden van Willem blijft Hendrina met haar zoon Jan en haar dochter Geertruida bij haar vader in het Hoge Huis wonen.

Voor het vervolg van het verhaal keren we terug naar Eg-80- HKE

bert van IJken en Pieterje Koozijn in Nijkerk. Van hun negen kinderen was de vijfde een zoon, genaamd:

V.5 Gijsbartus van IJken
 geboren 06-03-1860 Nijkerk
 overleden 10-01-1928 Eemnes
 trouwt 30-05-1884 Eemnes
 Hendrina Pas

Gijsbartus is na het overlijden van zijn oom Willem in 1882 bij zijn tante Hendrina als schippersknecht in dienst gekomen.

Hij trouwt met 30 mei 1884 met de weduwe Van IJken en neemt de leiding van het scheepvaartbedrijfje over. Niet veel later, op 16 augustus 1884, komt Gijsbartus naar Eemnes en gaat ook in het Hoge Huis aan de Kerkstraat wonen.

Dat hij niet direct na zijn huwelijk in Eemnes komt wonen houdt mogelijk verband met de slechte gezondheidstoestand van zijn vader en moeder. Bij zijn huwelijk zijn beide niet aanwezig geweest maar hebben schriftelijk vanuit Nijkerk toestemming gegeven. Zijn vader Egbert overlijdt korte tijd later op 20 juli 1884 in Nijkerk.

Gijsbartus en Hendrina krijgen een zoon. Dit is de op 31 augustus 1885 in het Hoge Huis geboren Egbert van IJken. Uit de hierna volgende periode zijn de volgende verhalen in de familie overgeleverd.

In de strenge winter van 1890 kwam Gijsbartus van IJken uit Amsterdam. Het stormde erg en het vroor hard. Het schip kwam voor de mond van de Eem aan maar het water stond te laag, zodat het aan de grond kwam te zitten.

Bij storm uit het Zuid-Westen of het Zuid-Oosten was het water in de Eem laag en konden de schippers niet binnenlopen. Het kon dan gebeuren dat de schippers in geen drie dagen uit de kleren kwamen. Draaide de wind naar het noorden dan werd het water de Eem ingestuwd en konden de schepen de Eem weer opvaren. Door de strenge vorst werd het schip al snel door een dikke ijslaag omgeven en de volgende dag liep men reeds op het ijs om het schip heen. Omdat het ijs begon de kruien, werd de situatie steeds hachelijker en moest er iets gebeuren. In Spakenburg werden 200 vissers gehuurd om te proberen te redden wat er te redden viel. De vissers maakten een stevige tros vast en

sleepten het schip de Eem op, dit kostte 250 gulden (1/5 deel van de waarde van het schip!) Het geld werd onder de vissers verdeeld.

Eveneens omstreeks 1890 vond Gijsbartus van IJken het welletjes met het betalen van bruggeld. Hij werd voor de rechtbank in Amersfoort gedaagd en veroordeeld tot betaling van de gerechtskosten. Hij ging in hoger beroep, nu bij het gerechtshof in Utrecht en werd opnieuw veroordeeld tot een boete van f 1.500,--. Dat was in die dagen een ontzettend hoog bedrag. Ook hier liet hij het er niet bij zitten en gooide het voor de Hoge Raad in Den Haag. Er werd hem niet veel kans gegeven dat hij het ditmaal wel zou redden, maar met een zwarte pet en witgeschuurde klompen ging hij naar Den Haag. Tot zijn groot genoegen vernietigende heren het uitgesproken arrest van het Utrechtse hof en kreeg hij zijn f 1.500,-- terug. Ook andere schippers op de Eem waren zeer verheugd omdat zij nu ook waren vrijgesteld van betaling van bruggeld.

Rond 1900 heeft Gijsbartus het huis aan de haven gekocht van de familie Van Aken. Dit huis is gebouwd op de plaats waar de op 10 juni 1885 afgebrande boerderij van schipper Hendrik van Aken had gestaan.

In de nu volgende periode wordt het scheepvaartbedrijfje uitgebouwd. De zaken gaan goed en Gijsbartus geeft opdracht aan de firma Schouten in Muiden voor het bouwen van een tweede schip (de Vrouwe Hendrina II?) Dit schip is speciaal op maat gebouwd voor de Eemnesser sluis, later is op dit schip een Renes motor ingebouwd. Bij dit type motor werd de schroefas met riemen aangedreven. Ook stond dit schip bekend als het eerste motorschip op de Eem. Er werd door de beide schepen met ladingen hout voor de firma Van Dijk in Laren, tapijten voor de tapijtfabriek van de firma Willard, mais, hooi en bier op Amsterdam, Baarn en Amersfoort in een vaste dienstregeling gevaren. Ook vormde de oliehandel een belangrijk onderdeel van het bestaan.

In Amsterdam was er aan het Damrak een agentschap gevestigd, waar vandaan de bevrachtingen konden worden geregeld. Tijdens de eerste wereldoorlog van 1914-1918 werd de motorolie steeds schaarser en moesten de zeilen weer voor de dag gehaald worden en werd de beurtvaart op de traditionele manier voortgezet. De laatste oliereserves moesten worden

*De 'Vrouwe Hendrina 2' aan het Damrak in Amsterdam
v l.n.r. Jan van IJken, Roelof te Braken, Egbert van
IJken ? (boven), Henk Kuiper (onder), Toon Sijmons
(steigerknecht), Chris ?*

aangesproken om bij de overstroming van 1916 (de Vrouwe Hendrina II?) van Gijs van IJken te kunnen gebruiken om het schip van Kuiper naar het eind van de Meentweg te slepen. Dit was een poging om het gat dat daar in de dijk was geslagen te dichten door er dit schip in te laten zinken. Helaas is dit toen niet gelukt, omdat door de gaten die in de Eemdijk aan de kant van Eemdijk en Eembrugge waren geslagen het water in de polder zo ver was gezakt, dat de beide schepen het gat in de dijk niet meer konden bereiken en onverrichter zake moesten terugkeren.

Na de oorlog, in 1925 werd de eerste vrachtauto aangeschaft, waarna het aandeel van de vrachtauto in het transport steeds verder toenaam.

Hendrina Pas overlijdt op 14 januari 1925 waarna Gijsbartus het bedrijf nog drie jaar leidt tot zijn dood op 10 januari 1928. Zij zijn beide begraven op de algemene begraafplaats aan de Laarderweg in Eemnes.

Het bedrijf wordt voortgezet door de beide halfbroers:

V.18 Jan van IJken
geboren 11-08-1874 Eemnes
overleden 30-04-1945 Eemnes
trouwt te Zevenhuizen
Cornelia Johanna van den Dool

VI.1 Egbert van IJken
geboren 31-08-1885 Eemnes
overleden 16-06-1956 Eemnes
trouwt 19-06-1908 Eemnes
Sophia Frederica Konemann uit Overschie

De beide schepen worden in 1928 als de Vrouwe Hendrina I en de Vrouwe Hendrina II bij het kadaster in Amsterdam ingeschreven. Het eerste schip (een tjalk), de Vrouwe Hen-

De 'Withe' vrachtwagen + 1930 t/m 1936
v.l.n.r. Jan van IJken, Egbert van IJken ? (zoon van
Elbert van IJken uit Baarn?) of Herik?, Wim van IJken,
Toon Sijmons, Roelof te Braken, Javoc van IJken

drina I, werd door Elias van IJken, een broer van Gijsbartus, (geboren 23-12-1866 in Nijkerk) samen met Govert Jonkman bevaren. En op de Vrouwe Hendrina II stonden de beide halfbroers Jan en Egbert van IJken aan het roer.

Als Elias in 1929 stopt neemt Egbert van IJken het roer over van de Vrouwe Hendrina I en wordt Roelof te Braken aangenomen, die als knecht bij Jan van IJken op de Vrouwe Hendrina II gaat varen.

Egbert koopt bij zijn huwelijk in 1908 het huis in de Kerkstraat no. 15 van Gerrit Herder waar tussen 1909 en

Egbert van IJken (1885-1956), Sofia Frederica Könnemann (1886-1975)

*De familie van IJken bij het 25-jarig huwelijk van
Egbert van IJken en Sofia Frederica Könemann op
19-06-1932*

Boven het bruidspaar v.l.n.r.:

*Wim van IJken, Belia van IJken, Gijsbartha van IJken,
Jan van IJken, Hendrina van IJken, Gijs van IJken,
Sophia van IJken*

Onder het bruidspaar v l.n.r.:

*Cornelia van IJken, Johan van IJken, Elisabeth van
IJken*

1929 hun tien kinderen worden geboren. De oliehandel, die voor de familie een belangrijk deel van de bedrijfsinspanning betekende, trekt de aandacht van een grote oliemaatschappij en dit resulteert er in dat Egbert zich door deze firma laat uitkopen. Hierna besluit hij om het bedrijf aan zijn halfbroer Jan over te doen. In zijn plaats wordt Hendrik Kuiper als knecht bij Govert Jonkman op de Vrouwe Hendrina I aangesteld.

Na het overlijden van zijn vader laat Egbert door de firma Eggenkamp en Jan Hagen in 1930 een huis aan de Laarderweg 112 bouwen. Egbert en Sophia blijven tot aan hun dood hier

wonen. Waarna het huis nog tot op heden door hun oudste dochter wordt bewoond.

De oudste zoon van Egbert van IJken is:

VII. Willem van IJken
 geboren 24-05-1917 Eemnes
 trouwt 26-07-1951 St. Annaparochie
 Sjoukje van der Weij uit Stiens

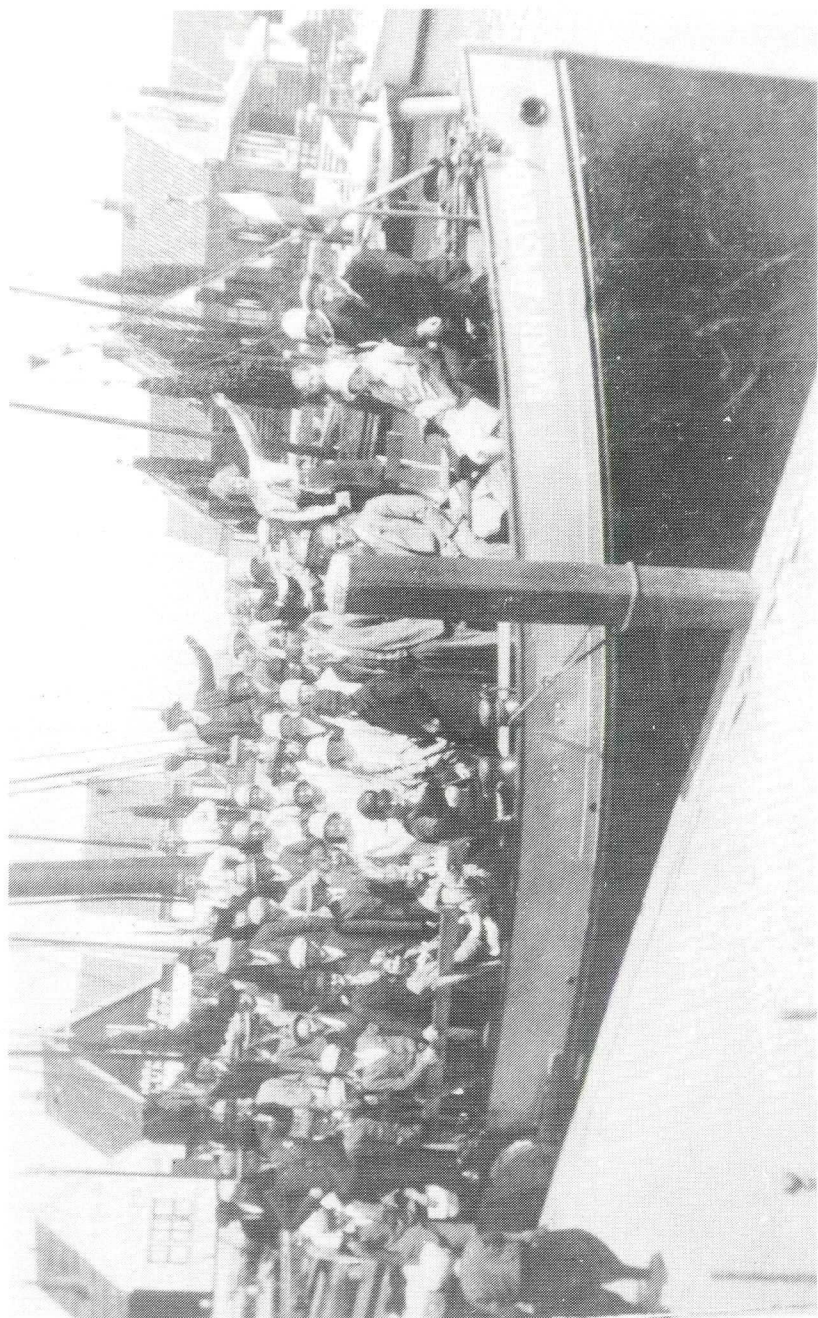
Willem woonde na zijn huwelijk aan de Wakkerendijk .. en is in 1946 een garage met een Caltex benzinepomp begonnen aan de Laarderweg 70 op de plaats van het café van Sijmen Mol. Bij dit café was gelijk een zaal of gelegenheid waar de plaatselijke verenigingen hun samenkomsten hielden. In de garage werden voor 90% reparaties en onderhoud aan vrachtwagens uitgevoerd omdat er zo kort na de oorlog nog maar heel weinig mensen een luxe auto konden rijden. Een van de weinigen in Eemnes die in die periode een nieuwe auto had was dokter Fros, plus een aantal automobilisten die kans gezien hadden om tijdens de oorlog een auto te verstoppen.

De garage was dwars op de weg gebouwd wat tot nadeel had dat de vrachtauto's die voor reparatie naar binnen moesten worden gereden meteen na de deur een scherpe draai moesten maken, wat lang niet altijd meeviel. Ook was de ingang van de garage zo laag dat lang niet iedere vrachtwagen naar binnen kon worden gereden, waardoor er heel regelmatig buiten voor de deur gesleuteld moest worden. Soms lukte het om een vrachtwagen naar binnen te krijgen door eerst de wielen er af te halen, dan de vrachtwagen op zijn rem-trommels naar binnen te rijden, om dan in de garage de wielen er weer onder te zetten. De wielen moesten er weer onder om voldoende ruimte onder de wagen te krijgen om te kunnen repareren omdat er nog geen smeerkuil of brug aanwezig was. Uiteraard herhaalde dit zich als de vrachtwagen weer naar buiten moest. Wim van IJken werd in die periode geassisteerd door Cees Koot die in 1956 de garage heeft overgenomen.

Wim is hierna in 1958 naar Harlingen vertrokken waar hij tot aan zijn pensioen garagehouder is gebleven.

Een broer van Willem die ook in Eemnes is blijven wonen is:

VII. Gijsbertus van IJken

De 'Vrouwe Hendrina 2' in de haven van Marken ± 1930
tijdens een uitstapje vanuit Eemnes

geboren 09-08-1920 Eemnes
trouwt 18-05-1949 Eemnes
Cornelia Dop

Gijs van IJken had als beroep bakker gekozen en heeft na jaren als knecht voor bakker Spil in Laren te hebben gewerkt in 1956 de bakkerij met winkel aan de Nieuweweg in Laren overgenomen.

Dit bedrijf is hier tot aan 1975 voortgezet. Vanuit Laren werden ook vele klanten in Eemnes dagelijks van vers brood voorzien. Ondanks dat het bedrijf in Laren was gevestigd is Gijs wel altijd in Eemnes blijven wonen. Na zijn huwelijk heeft hij in 1953 aan de Molenweg 7 een huis laten bouwen waar hij tot op heden nog van zijn pensioen mag genieten.

De tweede tak van de familie Van IJken in Eemnes wordt voortgezet door Jan van IJken en Cornelia Johanna van den Dool, zij hebben tussen 1898 en 1913 acht kinderen gekregen. Na de dood van zijn stiefvader en neef, Gijsbartus erft Jan het huis aan de haven en zet van hieruit het familiebedrijf voort. In de nu volgende periode werd het wagenpark steeds verder uitgebreid totdat de tweede wereldoorlog uitbrak. De auto's werden door de Duitse Wehrmacht gevorderd, waardoor de schepen weer met volle kracht werden ingezet op de dienst naar Amsterdam. Alleen moesten nu weer de zeilen worden gebruikt omdat ook nu de brandstof steeds schaarser werd. De Vrouwe Hendrina II werd in deze periode niet meer door Jan van IJken zelf, maar door Roelof te Braken en Jan Eikema gevaren. In 1944, na het overlijden van Cornelia Johanna van den Dool, wordt de Vrouwe Hendrina II omgedoopt tot de Cornelia Johanna II. In het laatste gedeelte van de oorlog deden de schepen ook nog dienst voor de voedselvoorziening. Op 30 april 1945 overleed Jan van IJken en werd door zijn drie zoons opgevolgd:

VI.3 Cornelis van IJken
 geboren 10-08-1900 Eemnes
 overleden 06-01-1965
 trouwt
 * Janna Lokerse

VI.6 Willem van IJken
 geboren 29-07-1906 Eemnes

trouwt
Ali Wegerif

VI.10 Jacob van IJken
 geboren 19-11-1913 Eemnes
 trouwt
 1) Dina Geertruida Keijzer
 2) Margaretha Gielen

Na de oorlog is Vrouwe Hendrina I (de tjalk) rond 1948 verkocht, nadat eerst de 30 pk Kromhoutmotor uit dit schip was overgeplaatst naar de Cornelia Johanna II. Deze motor was nieuwer dan de motor, van hetzelfde type, die er in stond. Eerder heeft het schip ook nog een 26 pk Kromhoutmotor gehad.

De Vrouwe Hendrina I is als laatste in 1957 geregistreerd als de Vios als eigendom van J. en P. Muilwijk in Harderwijk.

Een laatste aanpassing die aan de Cornelia Johanna II heeft plaatsgevonden was het inbouwen van een 1-cilinder Bernhard motor waarmee de deklieër gehezen kon worden. De voorbereidende werkzaamheden hiervoor werden bij Hagen de smit gedaan.

In 1954 is ook dit laatste schip dat een geregelde vaart op Amsterdam verzorgde verkocht en is als laatste gezien als bergingsschip onder de naam Assistent III bij de firma

Eemnes

Laatste beurtschip verkocht

Havenbeeld verandert

EEMNES— Het laatste Eemnesser beurtschip heeft gistermiddag de Eemnesserhaven verlaten daar het door het expeditiebedrijf van de firma Van IJken en Zonen is verkocht. Tal van jaren heeft dit schip dienst gedaan en verscheen wekelijks in de haven met de nodige vrachten van Amsterdam en elders. Thans heeft dit schip voorgoed ruim baan moeten maken voor het as-
vervoer.

J. v.d. Ende in Dordrecht.

De drie broers hebben het bedrijf tot 1965 voortgezet, daarna werd het een eenmansbedrijf onder leiding van Jacob van IJken. Bij het honderjarig bestaan van de onderneming dat op 3 april 1970! werd gevierd, was er 20 man personeel in dienst en werden er door een 15- tal vrachtauto's transporten door de gehele Benelux uitgevoerd. Jacob is na te zijn gestopt met het bedrijf, naar Scherpenzeel (Frl.) verhuisd.

Als laatste in de lange reeks van transporteurs wordt de familietraditie levend gehouden door de oudste zoon van van Cornelis, Eddy van IJken. Vanuit het grote bedrijfs-terrein aan de rand van Eembrugge, worden er met een groot aantal vrachtwagens in heel Europa transporten van onder andere caravans uitgevoerd. Naast deze werkzaamheden is Eddy als voorman van Dorpsbelang een alom bekende persoonlijkheid in de Eemnesser politiek.

Tot zover het relaas over ruim 250 jaar schippers en transporteursgeschiedenis. Voor aanvullingen of verbeteringen kunt u contact opnemen met

Wiebe van IJken,
Everserf 20
3755 VK Eemnes
tel. 02153-89367.

Landlust, Wakkerendijk 90

Voor veel Eemnessers is deze boerderij het beste bekend als 'de boerderij van Arends'. Wie hem van de weg af ziet staan valt het meteen op, dat er een hoek afgehaald is. Het hoe en waarom en andere bijzonderheden zullen in deze beschrijving aan het licht komen.

Voor de bouwkundige geschiedenis van het gebouw hebben we dankbaar gebruik gemaakt van het rapport, dat de heer L.H. Boot in 1979 over de boerderij schreef. Hij is hoofd van de bouwkundige Dienst van het Openluchtmuseum en destijds was hij als restauratiebouw-kundige betrokken bij de restauratie van kasteel Groeneveld.

Ita Eckhardt maakte deze ets van de achterkant (de voorgevel)

*+ 1725 moet de gevel er aanzienlijk anders uitgezien hebben. Zowel het meest linkse als het meest rechtse raam waren kleiner. Op de bovenverdieping was geen (of een veel kleiner) raam en er zaten niet 6 maar vermoedelijk wel 35 ruitjes in de grote ramen. (15 in het bovenraam, 20 in het onderste)
 Links is weer het bakhuis te zien met plee.*

Via zijn vrouw was hij verwant aan de familie Arends en kende hij het huis. Uit belangstelling heeft hij toen de bouwgeschiedenis ervan beschreven.

Hij dateert de oudste kern op $\pm$ 1650; 4 gebinten zijn daarvan nog te herkennen. Volgens Boot was het in die tijd een zogeheten los hoes, waarbij mensen en vee onder een dak woonden. Rond 1725 is het huidige voorhuis (dat vanaf de dijk gezien aan de achterzijde ligt) eraan gebouwd, evenals het bakhuis (waarop we later nog terug komen) aan de noordzijde.

In de archieven komt de boerderij voor het eerst voor in 1713. De eigenaar, de heer Willem Pekok, verkoopt de boerderij dan aan de huurders: de weduwe en erfgenamen van Frans Isaakse Harder. Zij waren hier al woonachtig bij de overstroming van 1702

Ruim anderhalf jaar later, in 1714, verkoopt Willemijntje Janse Schouten, weduwe van Frans Isaakse Harder, de boerderij met 32 à 33 morgen land aan de heer David ten Hove. Deze heer Ten Hove gaat het pand verhuren. Meestal gebeurt dat voor een periode van 3 jaar. Rond 1749 verhuurt hij het aan Gerbert Cornelisse van 't Klooster. Deze was geboren in Soest en had zich rond 1736 in Eemnes gevestigd. Hij werd de stamvader van bijna alle Eemnesser Van 't Kloosters en Van Kloosters.

In 1763 kocht hij de boerderij met 44 morgen land van de heer David ten Hove.

In 1785 verkocht Gerbert Cornelisse van 't Klooster de zaak aan zijn zoon Peter Gerberts van 't Klooster. In 1815 deed deze het op zijn beurt weer over aan zijn zoon Gijsbert Peters van 't Klooster.

In zijn tijd is de boerderij volgens Boot weer vergroot; dit is te zien aan de gebinten en de staldeuren van het achterste gedeelte van de stal.

Gijsbert overleed in 1829 en liet het geheel na aan zijn weduwe en zijn nog jonge kinderen. Zijn zoon Pieter verkoopt in 1835 alles aan de familie Huijdecoper van Maarsseveen, indertijd bewoners van het kasteel Groeneveld. Zij gingen het bezit weer verhuren en wel aan Lammert van Woudenberg, geboren in Driebergen.

In zijn tijd zijn in de voorgevel schuiframen aangebracht. In 1865 krijgt hij de kans de boerderij te kopen. Cornelia Gerarda Thesingh, nicht en enige erfgename van jonkvrouwe Johanna Louisa van Tets, echtgenote van Mr. Joan Huijdecooper van Maarsseveen verkoopt aan Lammert van Woudenberg de Oude en Reijer van Woudenberg; Lammert betaalt f 13.150,-- en Reijer f 9.850,--.

Lammert van Woudenberg had o.a. een dochter Jannetje. Ze trouwde met haar buurman Bart van Essen (bewoners van de boerderij Wolfsstede, Wakkerendijk 88).

Uit dit huwelijk werd een dochter Marritje geboren, die in 1872 trouwde met Hendrik van Donkelaar uit De Vuursche. Zij namen na hun huwelijk de boerderij over.

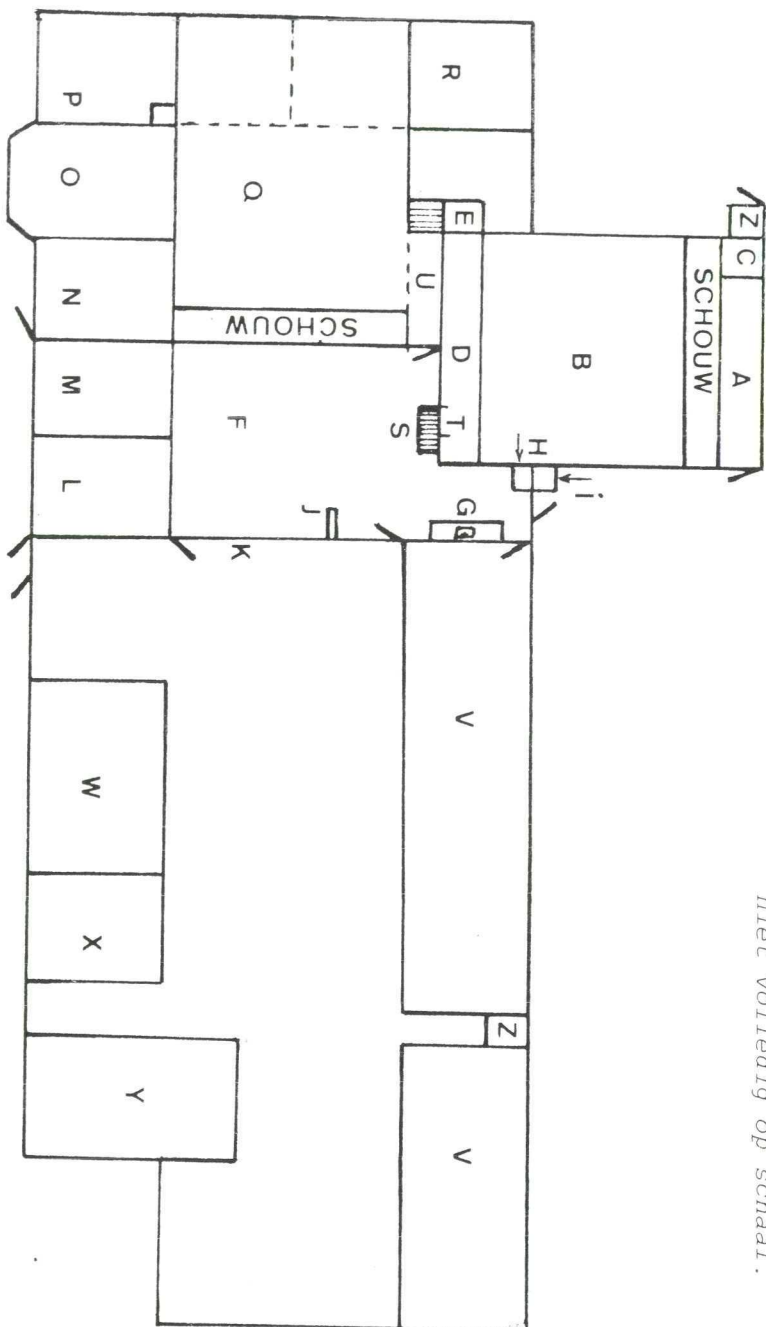
Ze kregen een zoon Bart, die trouwde met Bartje Bruinekool; ze kregen geen kinderen.

Van 1938 tot 1962 woonde en werkte Willem Bruinekool, een broer van Bartje, met zijn gezin op de boerderij; hij had alleen dochters en Bart bepaalde dus in zijn testament, dat het bezit na de dood van zijn vrouw over moest gaan naar Andries Arends, die getrouwd was met een zus van Bartje Bruinekool. Diens zoon Jan heeft het boerenbedrijf voortgezet tot 1980; in dat jaar kocht de gemeente Eemnes de boerderij, omdat een deel van de grond nodig was voor de aanleg van de Zuidbuurt. Met veel minder grond en als woonhuis in plaats van boerderij werd het geheel gekocht door aannemer Cor Vos uit Huizen. Aanvankelijk wilde hij het huis in oude staat terugbrengen om er zelf te gaan wonen; door omstandigheden heeft hij het toch verkocht aan de familie Maas, die huis en hof voorzover mogelijk in oude stijl hebben gerestaureerd.

Op tekening 1 is te zien hoe de boerderij eruit zag in de periode 1938-1960. Vermoedelijk was de indeling daarvoor ook al meer dan 100 jaar zo, op wat details na. De gegevens zijn grotendeels afkomstig van Ria Bruinekool, die er van 1942 tot 1962 gewoond heeft; zij was een nichtje van Bartje van Donkelaar-Bruinekool.

Al bij een eerste blik valt het bakhuis op (a, b, c, z.), dat dateert van ± 1725 en verdwenen is bij de verbouwing van 1980 (zie foto 1). De benaming is wat misleidend: het grootste gedeelte (b) was woonkamer; alleen (a) was bakhuis, waarin achterin een gemetselde oven was met een bak erboven, waarin worsten gerookt werden, varkensvoer en de was gekookt en de weck gedaan. De muur met schuifdeuren naar de gang (d) is van later datum (± 1940) en is gebouwd omdat de kou uit de luiken voor de kelder (e) het verblijf in het bakhuis vooral in de winter onaangenaam maakte. Voorhuis en bakhuis zijn vermoedelijk tegelijk aan het oudere gedeelte aangebouwd. Het lijkt erop, dat voor die tijd de buitenmuur van het huis niet doorgelopen heeft tot voorbij de pompstraat, al ligt dat wel voor de hand. Het gangetje leidde naar de pompstraat (f) waar in 1947 een aanrecht is gemaakt op de plek, waar voorheen alleen een kraan zat (g). In de overliggende hoek (h) stond een elektrische pomp, waarmee grondwater omhoog gepompt werd

Tekening 1
niet volledig op schaal.

#1 Op deze foto uit 1979 is uiterst rechts nog het zogeheten bakhuis te zien.

naar een tank van zo'n 2000 liter boven de stal. Dit water werd gebruikt voor het vee. (i) Is een gemetselde bak, die vol kon lopen met water; hierin werden in de zomerdag in het weekend de bussen met melk koel gehouden. (j) Is de balk, waaraan in vroeger tijden de karmolen bevestigd was. Deze is waarschijnlijk in de 20e eeuw niet meer gebruikt. De muur tussen de pompstraat en de deel (k) zou het een paard ook onmogelijk gemaakt hebben zijn rondjes om de karnton te draaien. Hieruit mag dus afgeleid worden, dat die muur er pas laat ingezet is. In de beschreven periode was de muur niet meer dan een houten schot; de familie Arends heeft dit vervangen door een stenen muur.

(l) Was een varkensstal, met een speelkamertje voor de kinderen erboven. In de kaaskamer (m) lagen de kazen op planken langs de muur; het lag iets hoger dan de omliggende vertrekken, eronder was een reservoir voor het regenwater, dat werd opgevangen op het pannengedeelte in het dak.

Tante Bartje heeft haar leven lang dit water voor alle doeleinden gebruikt, hoewel de kikkers en padden over de tegelbodem liepen. Ze zei altijd: 'mijn man Bart had keelkanker en hij heeft nog 6 weken geleefd op niks anders dan dat hemelwater, dus er komt hier geen ander water.' Tant Bartje bracht haar laatste jaren door in de vertrekken n(keuken), o (woonkamer, met erker) en p (slaapkamer) (zie foto 2). In de hoek van de slaapkamer was een luik naar haar deel van de zolder, dat precies boven haar vertrekken lag en door een stenen muur afgescheiden was van de rest van de bovenverdieping. De woonkamer (q) is de kern van het in $\pm$ 1725 aangebouwde gedeelte, voorzien van een prachtige schouw met paarse

- F2 De zuidgevel in 1983. Onder de verhoging in het dak (midden op de foto) zijn 2 deuren en een raam te zien. Tot $\pm$ 1965 was de situatie hier heel anders. Er zaten grote inrijdeuren in, met een kleine deur links daarvan. Boven het woonhuis is het pannengedeelte in het dak te zien, waarvan het regenwater naar binnen geleid werd.*

tegeltabelau's.

De opkamer (r) was in tweeën gedeeld, zodat er twee slaapkamers in waren.

De trap (s) gaf halverwege via een luik (t) toegang tot de zolder boven het bakhuis. Van hieruit kon je een blik werpen in de spekkist (u). Hier hingen de worsten, die gerookt waren in het bakhuis (in de schouwen werd niet gerookt, omdat er kolen werd gestookt). Het spek in de spekkist wilde nog wel eens lekken en kwam dan precies op de vloer van de mooie kamer terecht, net voor de trap naar de opkamer!

Het stalgedeelte was traditioneel ingericht, met aan de noordkant de koeien (v), waarboven de knecht zijn slaapruimte had. Aan de zuidkant bevonden zich de paardenstal (w), aardappelkelder (met bergzoldertje, x) en de pinkenstal (y).

Rond 1925 werd ook in Eemnes een afdeling opgericht van de A.B.T.B. (de Algemene Boeren- en Tuindersbond). Buurman Hendrik Brouwer kreeg hiervoor het beheer over het materiaal, zoals zaden en machines. Dit bracht heel wat verkeer met zich mee over de toen nog gemeenschappelijke dam, tot ergenis van Bart Donkelaar. Hij kreeg voor elkaar dat Hendrik Brouwer een eigen dam aanlegde, door een hek gescheiden van de oorspronkelijk dam. Daardoor werd het voor Bart van Donkelaar heel moeilijk om met een wagen de hoge zijdeuren in te rijden en hij verzocht de buurman dan ook het hek weer weg te halen. Dat was echter diens eer te na. Er zat dus niets anders op dan een verbouwinkje te plegen: er werd een stuk van de zuidoosthoek van de stal afgehaald en er werden ook daar hoge deuren aangebracht. Het derde stel, want in de oostgevel zaten ze ook al; deze waren echter niet te gebruiken, omdat de hooiberg er pal voor stond (zie foto 3).

De letter(z) geeft aan waar de plee's waren; de eerste bevond zich op de hoek van het bakhuis; de tweede - aanzienlijk warmer- in de stal. Er was nog een derde plee in de schuur aan de zuidkant.

Op de bovenverdieping heeft de familie Bruinekoel nog twee kamertjes laten maken (zie stippellijn); de scheidingswand liep precies in het midden van het raam (zie foto 4). Het plafond was van zachtboard; het kon dus niet belopen worden. Dat kwam de tweelingzussen Bruinekoel goed

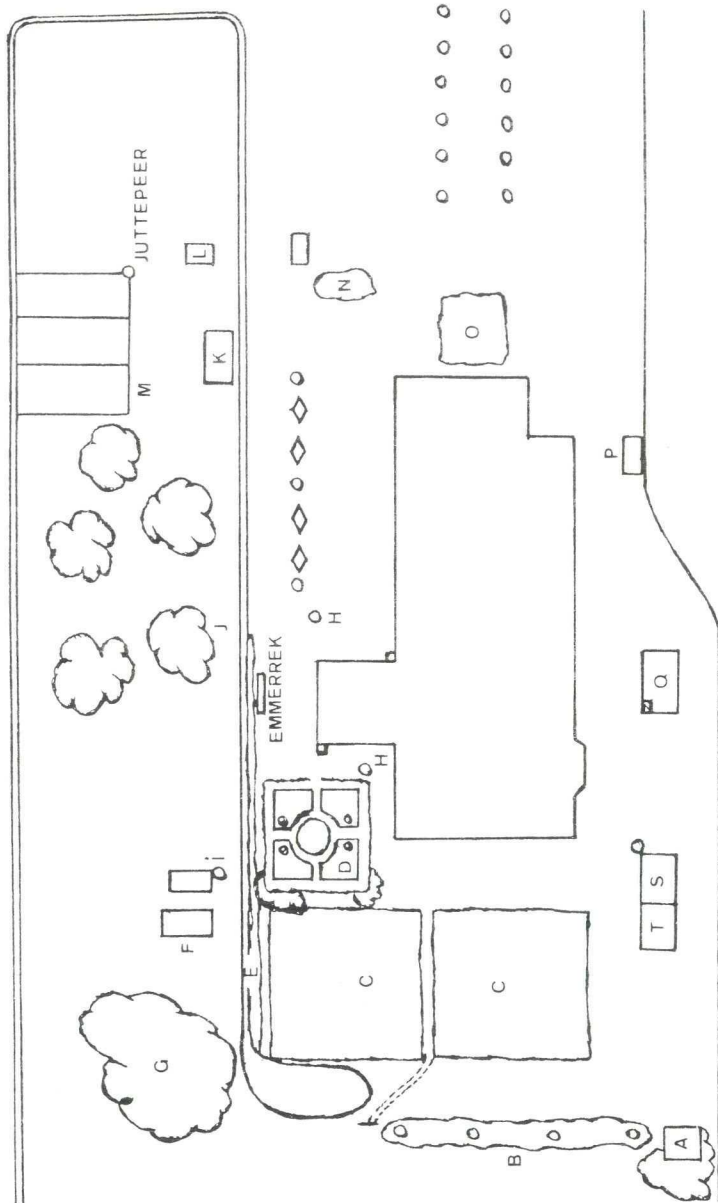

F4/ De voorgevel in 1979. De beukenhaag om de groentetuin is gedeeltelijk verwijderd.

uit: ze konden er mooi hun lege sigarettenpakjes op gooien, zodat niet bekend werd, dat ze, ondanks het ouderlijk verbod, toch rookten. Totdat het riet van het dak vervangen moest worden....

De situatie rondom het huis uit die tijd is ook een beschrijving waard. (zie tekening 2.)

Het meest tot de verbeelding spreekt nog steeds het prieel (a). Er stonden aan drie kanten bankjes in en als pronkstuk een Biedermeier stoel met rood pluche. Deze stoel moest keurig geboend worden, met een minimale hoeveelheid boenwas. Het prieel was voor amoureuze jongelui een geliefd plekje; zo ook voor een van de tweelingzussen Brui-nekool en haar vrijer, een politiemann uit Baarn. Ze dachten er niet aan, dat de kippen van tante Bartje, die vrij het prieel in en uit konden lopen, ook een voorliefde hadden voor de pluche stoel. Met het gevolg dat de politiemann zonder het te weten richting Baarn ging met een portie kippemest aan zijn uniformbroek!

Tekening 2
(Geeft de situatie bij benadering weer)

Achter het prieel stonden o.a. vlierstruiken, naar het noorden toe opgevolgd door populieren en wilgen (b). De groentetuin (c) was in tweeën gedeeld; het zuidelijk deel was van de familie Van Donkelaar, het noordelijke van de familie Bruineekool.

De siertuin (d) was de trots van mevrouw Bruineekool, geboren Maartje van de Bunt. De vorm werd aangegeven met buxushaagjes. Op de hoeken stonden stamrozen, in de perkjes o.a. begonia's en bloembollen.

De groentetuin zowel als de bloementuin waren omgeven door een beukenhaag. Achter de haag van de siertuin stonden nog een aantal bloeiende struiken, zoals gouden regen, jasmijn en ribes. Dat was in het voorjaar een schitterend geheel en extra sfeervol op zondagmorgen, als de paadjes er allemaal keurig geharkt bij lagen en de omgeving extra rustig was.

Aan de andere kant van de sloot (e) lag het 'koeienhok' (f), een omheind weilandje, waarin de koeien bijeen gedreven werden om gemolken te worden. Daar achter stond een groep kastanjes (g), het eendenbosje geheten.

In de buurt van het bakhuis stonden enkele lindebomen (h). Naast de stal stonden drie perebomen, met ertussen ruitvormige bloemenperkjes, ook weer met buxushaagjes eromheen. Om elke boom lagen stenen tegen de voet opgestapeld om de wortels te beschermen.

Om het huis heen waren heel wat bijgebouwen gesitueerd. In het 'koeienhok' stonden een schuur en een varkenskot. Dit laatste was heel oud en bleef nog overeind staan, doordat het tegen een pruimeboom (i) aanleunde.

In de boomgaard (j) stonden allerlei fruitbomen, o.a. een juttepeer. Deze peren werden niet helemaal geschild, maar in horizontale baantjes en werden dan in hun geheel ge- weekt. Aan de oostkant hiervan stonden een grote schuur (k) en het bullehok (l). Dit laatste is rond 1955 gebouwd als vervanging voor een kippenhok met een strooien dak; hierop zullen nu niet zo gauw meer korenbloemen groeien.... Tegen de noordgrens van het perceel lagen ook nog een stukje grond waar tabak gekweekt werd (m) en twee groentetuintjes. Naast het dahliaperk (n) stond ook nog een schuur. De hooiberg (o) stond zo'n 60 cm van de gevel af; ervoor liep een met bomen omzoomd pad naar de weg toe (zie foto 3).

F3 De oprit, gezien vanaf de Wakkerendijk anno 1950

Aan de zuidkant waren ook nog een aantal opstallen te zien: een houthok (p), een schuur, met plee (q), een turfschuur (s), en een kippenren (t). Op de hoek van de turfschuur stond een perzikboom.

Alles bij elkaar moet het een schilderachtig geheel zijn geweest, zoals nog te zien is op bijgaande foto's. Gelukkig hebben de huidige eigenaars oog voor al het moois en doen zij er alles aan de oude glorie te laten herleven.

Henk van Hees en Livia Lankreijer.

Wie doet er mee?

Wie weet er van?

Rubriek waarin staat met welke onderzoeken en projecten onze leden bezig zijn.

Idereen die erin geïnteresseerd is om mee te doen en die kan helpen aan materiaal kan contact opnemen met de desbetreffende personen:

_____.
Leo Lamers, Ruiterskamp 42, Eemnes, tel. 89763

is bezig met:

- alles wat te maken heeft met paviljoen 'Larenberg' te Laren NH.

_____.
Wim Fecken, Julianaweg 26, Kortenhoef, tel. 035-60226

is bezig met:

- Eemnes in de Franse tijd (+ 1800-1815)

Henk van Hees, Kerkstraat 15, Eemnes, tel. 89849

is bezig met:

- de geschiedenis van het amateurtoneel in Eemnes

Jaap v.d.Woude, Jonneveen 25, Eemnes tel. 13701

is bezig met:

- de geschiedenis van de RABO-bank in Eemnes. Gevraagd o.a. foto's, knipsels uit kranten en ander RABO-materiaal

_____.
Wiebe van IJken, Everserf 20, Eemnes tel. 89367

is bezig met:

- de uitwerking van het armenboek van de gemeente Eemnes (1637-1768).

_____.
Koen Suijk jr. Groot Barlaken 76 1851 GD Heiloo
tel. 072-331665

is bezig met:

- de familie Suijk in Eemnes

Bertie van Wijk-Blom, Raadhuislaan 39, Eemnes, tel. 14689

Bep de Boer, Ericaweg 58, Laren tel. 15722

zijn bezig met:

- de familie Elders in Eemnes

Bertie van Wijk-Blom, Raadhuislaan 39, Eemnes, tel. 14689
Henk van Hees, Kerkstraat 15, Eemnes tel. 89849
zijn bezig met:

- de familie Van Woudenberg in Eemnes

Liva Lankreijer, Aartseveen 94 Eemnes, tel. 89198
is bezig met:

- klederdrachten van Eemnes en omgeving. Wie helpt mee uit-
te zoeken wat er vroeger in Eemnes aan klederdrachten
gedragen werd. We hebben heel mooie inventarisatiefor-
mulieren. We zoeken alleen nog een paar mensen erbij om
ze in te vullen. Dat kan met de kleding in de hand, of
aan de hand van oude foto's. Wie helpt?

Wiebe van Ijken tel. 89367

Bertie van Wijk tel. 14689

Henk van Hees tel. 89849

zijn bezig met:

- het aanleggen van een verzameling bidprentjes van mensen
die in Eemnes gewoond hebben. U kunt ons al een plezier
doen wanneer u de mogelijkheid biedt om kopietjes te
laten maken van uw oude bidprentjes.

Bep (G.L.) de Boer, Ericaweg 58 Laren tel. 15732

is bezig met:

- de zouaven tussen Vecht en Eem. Dus uit de plaatsen
Baarn, Blaricum, Bussum, Eemnes, Hilversum, Laren NH,
Loosdrecht, Naarden, Nederhorst den Berg, Soest en
Weesp.

Gevraagd: verhalen over deze zouaven, fotomateriaal om
na te maken, bidprentjes, brieven, dagboeken etc. Alles
wordt te leen gevraagd om het te kopieëren.

Leo Lamers, Ruiterskamp 42, Eemnes tel. 89763

is bezig met:

- veldwachters en politie-agenten van Eemnes. Gevraagd:
namen en verhalen over het werk van deze mensen.

